

Arrest

nr. 160 085 van 15 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. DEPOVERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine afkomstig uit Tbilisi. Uw moeder was een actief lid van de toenmalige regerende partij the United National Movement (UNM) o.l.v. Saakashvili. Zij was een lokaal coördinatrice voor de partij in het district Vake en tijdens verkiezingen registreerde zij kiezers en verzamelde zij stemmen voor de partij. Eind 2003, begin 2004 werd u ook actief voor de UNM. In 2005 werd u door leden van de UNM benaderd opdat u voor de UNM een 'zonder'-activist zou worden; i.e. een geheime groepering onder het bevel van de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken Merabishvili die mensen onder druk diende te zetten om te stemmen voor UNM en manifestaties van de oppositie met geweld diende te verstoren. Toen u weigerde werd u valselijk beschuldigd van een

inbraak bij L. (...), een lid van de UNM. U werd veroordeeld tot 18 maanden gevangenisstraf. Na 13 maanden kwam u vrij omdat geen van de getuigen, zelfs L. (...) niet, aangaf dat u de dader van de inbraak was. In 2009 werd u opgepakt en tot een gevangenisstraf veroordeeld wegens uw illegaal drugsgebruik. In de Gldani-gevangenis werd u opnieuw gevraagd om een 'zonder'-activist te worden voor de UNM. U ging akkoord en werd vervroegd vrijgelaten. In 2010-2011 heeft u 4 à 5 maal als lid van een 'zonder'-groep met geweld manifestaties van de oppositie verstoord. Jullie dienden met knuppels de opposanten te slaan. Er vielen gewonden en door interventies van andere 'zonder'-groepen vielen er zelfs doden onder de opposanten. U werd nog enkele keren gearresteerd wegens uw drugsgebruik en diende hierna een geldboete te betalen. U wou niet meer deelnemen aan die 'zonder'-acties en verbleef sinds eind 2011 bij een bevriende priester in een klooster. Midden 2013 werden jullie beiden gearresteerd. In het politiekantoor werden jullie ondervraagd en geslagen. Sinds uw verblijf in het klooster was er o.l.v. Ivanishvili een nieuwe regering aan de macht gekomen in Georgië. In het politiekantoor was er een afdeling van de veiligheidsdienst SUSI. Ze hadden uw dossier nagezien en wisten dat u onder uw alias V. (...) als 'zonder' voor het vorige regime had gewerkt. Ze stelden u voor dat u nu met hen samen zou werken tegen de UNM. Ze vroegen informatie over leden van UNM en dat u UNM-betogingen zou verstoren. Meer concreet vroegen ze informatie over personen van UNM die geen grote functies hadden. U wou niet met ze samenwerken en weigerde dergelijke informatie te geven. In november 2014 werd u door personen gekleed in het zwart ontvoerd en naar een meer gebracht. U denkt dat ze voor SUSI werkten. U werd met bakstenen aan uw benen bevestigd in het meer gegooid. Vissers konden u redden. Eind 2014 ontvluchtte u verborgen in een vrachtwagen uw land van herkomst. Op 08/01/2015 diende u uw asielaanvraag in België in. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw rijbewijs, uw geboorteakte, een extract van uw individuele fiche uitgereikt op 15/12/2014 door het CCRT (Centre Géorgien pour la Réhabilitation psychosociale et médicale des victimes de Torture) dat aantoont dat u er medisch en psychologisch werd opgevolgd van 02/09/2010 tot 15/03/2011 omwille van uw detentie van 16/10/2005 tot 16/10/2006, een gezondheidsattest dd. 24/12/2014 dat aantoont dat u van 20/09/2013 tot 07/08/2014 door het medisch centrum "Uraniti" er omwille van uw drugsverslaving werd behandeld, een vonnis dd. 04/05/2006 waarin u werd veroordeeld tot 18 maanden gevangenisstraf omwille van een inbraak (stuk 7), gerechtelijke documenten m.b.t. uw veroordeling wegens drugsmisbruik in 2009 (stuk 12), een brief van de strafinstellingen m.b.t. uw strafvermindering in 2009 (stuk 9), een besluit dd. 21/12/2009 van de rechtbank dat u wordt vrijgelaten met toepassing van probatiemaatregelen (stuk 17), documenten m.b.t. de geldboetes die u in 2011 diende te betalen wegens drugsmisbruik (stuk 10), een besluit dd. 22/02/2013 van de rechtbank dat de amnestieregeling op u van toepassing is (stuk 11), een besluit dd. 02/10/2013 van de Georgische president dat de amnestieregeling op u van toepassing is (stuk 8), geschreven getuigenissen van burens dat u hen bedreigde en dwong voor UNM te stemmen met een kopie van hun identiteitskaart, een getuigenis van een bevriende priester en van het klooster waar u verbleef, een foto van u met uw bevriende priester, 3 Belgische documenten (brief van het Rode Kruis en een contract), en een interview met u in een Vlaamse krant.

B. Motivering

Uit uw relaas blijkt dat u in uw land van herkomst gerechtelijk werd vervolgd wegens uw drugsgebruik. Zo verklaart u (CGVS p. 5 & 7) en blijkt uit uw documenten (zie gerechtelijke documenten m.b.t. uw veroordeling wegens drugsmisbruik in 2009, een brief van de strafinstellingen m.b.t. uw strafvermindering in 2009, een besluit dd. 21/12/2009 van de rechtbank dat u wordt vrijgelaten met toepassing van probatiemaatregelen, documenten m.b.t. de geldboetes die u in 2011 diende te betalen wegens drugsmisbruik, een besluit dd. 22/02/2013 van de rechtbank dat de amnestieregeling op u van toepassing is, een besluit dd. 02/10/2013 van de Georgische president dat de amnestieregeling op u van toepassing is) dat u in 2009 o.b.v. artikel 273 van de Georgische strafwet veroordeeld werd tot gevangenisstraffen wegens illegaal drugsbezit en dat u in 2011 wegens uw gebruik van psychotrope middelen voorwaardelijk veroordeeld werd tot een gevangenisstraf, meerdere malen geldboetes heeft moeten betalen, alsook dat u uit bepaalde rechten werd ontzet. Er moet worden opgemerkt dat het CGVS ook deze elementen niet in twijfel trekt. Aangezien u zelf aangeeft (CGVS p. 5 & 7) dat u sinds 2005 een drugsverslaafde bent, dat de boetes die u kreeg volgens de wet waren, en u zelfs omwille van uw activiteiten bij een 'zonder'-brigade lichtere straffen kreeg, kunnen de problemen die u toen kende niet beschouwd worden als een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit uw relaas blijkt dat u in uw land van herkomst gerechtelijk werd vervolgd wegens een inbraak in 2005. U verklaart (CGVS p. 3-4) dat u valselijk werd beschuldigd van een inbraak bij L. (...), een lid van de UNM. U werd in 2006 veroordeeld tot 18 maanden gevangenisstraf. Na 13 maanden kwam u vrij omdat geen van de getuigen, zelfs L. (...) niet, aangaf dat u de dader van de inbraak was. Uit het door u aangebrachte overtuigingsstuk (zie vonnis dd. 04/05/2006 van de stedelijke rechtbank van Tbilisi) blijkt dat u werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van anderhalf jaar o.b.v. artikel 186, deel 1 van de

Criminal code of Georgia. Uit het extract van uw individuele fiche uitgereikt op 15/12/2014 door het 'Centre Géorgien pour la Réhabilitation psychosociale et médicale des victimes de Torture' (CCRT) blijkt dat u van 16/10/2005 tot 16/10/2006 in detentie werd gehouden en dat u hierna van 02/09/2010 tot 15/03/2011 door CCRT medisch en psychologisch werd opgevolgd omwille van deze detentie. U klaagde er aan dat u de reden van uw aanhouding onrechtvaardig vond en dat de gevangeniscondities ontoereikend waren hetgeen leidde tot een immens stressvolle situatie voor u. Zo verbleef u met 104 personen in een zaal bestemd voor 22 personen en had u recht op 3-4 uur slaap per dag. Ten gevolge van dit 'psychologisch geweld' kreeg u fysische (o.a. astma, ademhalingsproblemen, beklemmingsgevoel) en psychische (o.a. angst, depressie, onheilsverwachting) klachten. Ondanks uw vraag hiertoe kreeg u geen medische hulp. Na uw vrijlating kon u de eerste vier maanden uw huis niet verlaten, leed u aan slaaploosheid en depressie, had u nachtmerries, angst en was u wanhopig. Om met deze situatie te kunnen omgaan begon u alcohol en drugs te gebruiken. Het CCRT oordeelde dat u onmenselijk werd behandeld en een slachtoffer van foltering bent. Er moet worden opgemerkt dat het CGVS uw aanhouding, veroordeling, detentie, en problematische levensomstandigheden in de gevangenis anno 2005-2006 niet in twijfel trekt.

Er moet echter worden vastgesteld dat u probeert mist te spuien over de werkelijke omstandigheden van uw veroordeling tot anderhalf jaar gevangenisstraf in 2006. Zo verklaart u (CGVS p.3-4) dat u werd veroordeeld tot anderhalf jaar gevangenisstraf wegens inbraak en na 13 maanden werd vrijgelaten nadat u onschuldig werd verklaard. Deze voorstelling van zaken valt echter niet te rijmen met het door u voorgelegde vonnis dd. 04/05/2006 van de stedelijke rechtbank van Tbilisi. Hieruit blijkt dat u werd vrijgesproken van de aanklacht tegen u (o.b.v. artikel 177, deel 1, deel 2, subparagraaf "g" en deel 3 sub paragraaf "g" van de Georgian Criminal Code) wegens inbraak maar (o.b.v. artikel 186, deel 1 van de Criminal code of Georgia) tot een gevangenisstraf van anderhalf jaar werd veroordeeld wegens heling. (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier) Uit dit vonnis blijkt evenmin dat het slachtoffer L. (...) verklaarde dat u onschuldig was. Integendeel, het is de rechtbank die oordeelde dat haar burgerlijke partijstelling als slachtoffer van een inbraak diende te worden afgewezen omdat de beschuldigingen van het slachtoffer alleen gebaseerd waren op veronderstellingen.

Ook bij uw gedwongen toetreden tot en activisme voor een illegale 'zonder'-brigade van de politie dienen vraagtekens te worden geplaatst. Zo stelde u in de door u bij de DVZ ingevulde vragenlijst (pt. 3.3) dat ze u ook vroegen om betogingen uiteen te drijven maar dat u weigerde dit te doen. Uit de verklaringen die u aflegde voor het CGVS (p. 5-6) blijkt echter dat u weldegelijk als lid van een 'zonder'-brigade oppositiemanifestaties heeft verstoord. Zo verklaart u dat u 4 à 5 maal tijdens een manifestatie gemaskerd en gewapend met een knuppel de opposanten in elkaar sloeg. U stelt weliswaar dat uw gewelddadig optreden tegen opposanten onder druk van leden van de UNM gebeurde en dat u niet weet welke straf u zou krijgen indien u op deze bevelen niet in ging. Van een asielzoeker die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag echter verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding van zijn vertrek of vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit vanaf het begin. Indien u daadwerkelijk onder druk werd gezet om tegen uw wil gewelddadige activiteiten voor een 'zonder'-groep te verrichten, kan verwacht worden dat u daar niet dermate incoherent over bent.

Bovenstaande vaststellingen, als mede gelet op hetgeen nog volgt, ondermijnen uw geloofwaardigheid en oprechtheid en maken dat uw bewering (CGVS p. 4) dat u in 2006 tijdens het UNM-bewind van president Saakashvili valselijk werd veroordeeld omdat u weigerde als lid van een 'zonder'-brigade van de politie te werken, niet zo maar voor waar kan worden aangenomen.

U stelt verder dat nadat Ivanishvili met zijn Georgian Dream de macht had veroverd u door de nieuwe autoriteiten gedwongen werd om informatie over leden van de UNM door te geven en om hun betogingen te verstoren, en dat toen u dit weigerde u geïsoleerd werd door de autoriteiten. Uit uw verklaringen voor het CGVS (p. 8-10) blijkt dat u sinds deze nieuwe regering o.l.v. Georgian Dream aan de macht kwam u éénmaal door de politie werd aangehouden waartijdens u hardhandig werd ondervraagd door de veiligheidsdienst SUSI en u éénmaal werd ontvoerd en voor dood werd achtergelaten door vermoedelijke leden van de SUSI. Gevraagd of u nog andere problemen heeft gekend antwoordt u ontkennend en stelt u uitdrukkelijk dat er zich geen andere incidenten hebben voorgedaan (CGVS p. 11). Gevraagd of uw moeder toen problemen kende stelt u dat nadat u Georgië had verlaten zij door de autoriteiten werd opgeroepen en ze aan haar informatie vroegen over de UNM. U stelt verder uitdrukkelijk niet te weten welke problemen uw moeder kende toen u nog in Georgië was en welke problemen ze zou gekend hebben sinds u Georgië heeft verlaten. Deze beweringen vallen echter absoluut niet te rijmen met hetgeen u meldde in de door u bij de DVZ ingevulde vragenlijst. Daar verklaarde u (vragenlijst DVZ pt. 3.5) dat na de komst van de nieuwe regering (i.e. Georgian Dream) u en uw moeder verschillende malen werden bedreigd, gearresteerd, geslagen, en gefolterd; dat de

huidige regering in (+/-) 2013 twee huizen en drie wagens van jullie in beslag heeft genomen; en dat uw moeder drie jaar voorwaardelijke straf kreeg wegens fraude tijdens de campagne en voor haar activiteiten tussen 2012 en 2014. Bij confrontatie (CGVS p. 11) ontkent u dat u buiten de twee door u hierboven aangehaalde voorvallen nog problemen zou hebben gekend en blijft u erbij dat u niet op de hoogte bent van de problemen die uw moeder kende. Het louter vasthouden aan één versie van de feiten heft de tegenstrijdigheid niet op. De vaststelling dat u dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven.

Zoals hierboven werd gesteld wordt niet in twijfel getrokken dat u in 2005-2006 ongeveer een jaar in de gevangenis heeft verbleven en dit in moeilijke omstandigheden die negatieve gevolgen hadden voor uw psychisch en fysisch welzijn. Zoals blijkt uit het door u aangebrachte document was u hiervoor in behandeling van 22/09/2010 tot 15/03/2011 bij het CCRT (Centre Géorgien pour la Réhabilitation psychosociale et médicale des victimes de Torture). Aangezien u stelt (CGVS p. 3-4) dat u toen valselijk beschuldigd werd omdat u op vraag van UNM weigerde lid te worden van een 'zonder'-brigade, is het bijzonder merkwaardig dat, eens het UNM regime had afgedaan, u geen stappen heeft ondernomen om de situatie waarin u in 2005-2006 verkeerde aan te klagen. Uw beweringen hieromtrent (CGVS p. 10) met name dat het zinloos was om dit aan te klagen daar de situatie van de mensenrechten in Georgië onder de nieuwe regering niets is veranderd, dat het nu zelfs nog erger is dan onder de vorige regering, en dat de meeste functionarissen hun functies hebben behouden waardoor het zinloos is om ze aan te klagen, weten niet te overtuigen. Volgens onze objectieve informatie (waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd) won de Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanishvili op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië sinds de Rozenrevolutie van november 2003 had bestuurd. De nieuwe regering bestaat uit persoonlijkheden die ervaring hebben op gebied van mensenrechten, bijvoorbeeld de minister van justitie (Tea Tsulukiani werkte tien jaar voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens), de minister verantwoordelijk voor ontheemden en vluchtelingen (als voormalig ombudsman voor de mensenrechten kloeg Sozar Subari jarenlang de slechte omstandigheden in de gevangnissen van Georgië aan) en de ombudsman voor de mensenrechten (Ucha Nanuashvili leidde jarenlang de mensenrechtenorganisatie Human Rights Center (HRIDC) in Tbilisi). Rechters, het parket, de politie en de directie van de gevangnissen werden grondig hervormd. Dit leidde tot een groter respect voor de mensenrechten. Van bij zijn aantreden heeft de nieuw aangestelde procureur-generaal Archil Kbilashvili alle personen opgeroepen, die tussen 2004 en 2012 slachtoffer zouden zijn geweest van misdrijven / delicten die niet in aanmerking zijn genomen door de politie, of die het voorwerp zijn geweest van intimidatie en valse beschuldigingen van de kant van de overheid, zich met hun klachten naar het parket te wenden. Ondertussen zijn reeds duizenden dergelijke klachten ingediend. De talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen van het Saakashvili-regime (aanhangers van de UNM) wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie worden van nabij gevolgd door de internationale gemeenschap en de Georgische mensenrechtenorganisaties. Op dit ogenblik worden ze gemonitord en werden geen ernstige schendingen van de rechten op verdediging vastgesteld noch gerechtelijke vervolgingen gemotiveerd door politieke overwegingen. Uit de informatie blijkt ook dat er geen sprake is van concrete gevallen van fysieke agressie of doodsb bedreigingen door vertegenwoordigers van de autoriteiten tegen gewone sympathisanten of activisten van de UNM. Waar er uit de informatie blijkt dat er zich incidenten van fysieke agressie of bedreigingen hebben voorgedaan, dient gesteld dat deze incidenten uitgingen van individuen, zonder dat er sprake is van een orkestrering door Georgian Dream, die dergelijke incidenten integendeel openlijk veroordeelde. Bovendien blijkt dat de autoriteiten niet betrokken zijn bij dergelijke incidenten en dat ze redelijke maatregelen nemen om dergelijke incidenten trachten te voorkomen, waardoor de schade steeds beperkt bleef, en dat ze ook optreden tegen de daders van gebeurlijke incidenten. Ook de organisatie Georgian Young Lawyers' Association (GYLA) geeft aan dat er geen reden is om aan te nemen dat een aanhanger van UNM niet op bescherming van de politie kan rekenen. In het licht van het voorgaande hebt u, in tegenstelling tot uw verklaringen, in geval van terugkeer naar Georgië vanwege de autoriteiten geen redenen om fysieke agressie of doodsb bedreigingen te vrezen alleen omdat u een sympathisant of activist van de UNM bent/geweest bent. Evenmin zijn er concrete aanwijzingen voorhanden waaruit kan worden afgeleid dat u zich, ingeval van bedreiging door derden, niet zou kunnen beroepen op de bescherming geboden door de huidige Georgische autoriteiten, noch beschikt het CGVS over informatie waaruit kan blijken dat de geboden bescherming niet zou voldoen aan de bepalingen voorzien in artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan die het tegendeel aantonen. Gelet op bovenstaande moet ook geconcludeerd worden dat de huidige autoriteiten afdoende maatregelen hebben getroffen opdat personen die menen slachtoffer te zijn geweest van een onheuse behandeling door de autoriteiten ten tijde van het Saakashvili-regime dit kunnen aanklagen.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De overige door u voorgelegde stukken kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw rijbewijs en geboorteakte bevatten persoonsgegevens die niet worden betwist. De getuigenis van een bevriende priester over jullie aanhouding in 2013, en van het klooster waar u verbleef, als ook de geschreven getuigenissen van uw burens met een kopie van hun identiteitskaart waarin vermeldt wordt dat u hen bedreigde en dwong voor UNM te stemmen, vertonen een sterk gesolliciteerd karakter en kunnen bezwaarlijk als een bron van objectieve informatie worden beschouwd. Het interview met u in een Vlaamse krant, een foto van u met uw bevriende priester, en de 3 Belgische documenten (brief van het Rode Kruis en een contract), leveren geen informatie over uw persoonlijke problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 *“gewijzigd door artikel 1 § 2 van het protocol van 31/01/1967 betreffende de status van Vluchtelingen”* en van artikel 48/3, 48/4 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.2. Waar verzoekende partij de door verwerende partij vastgestelde flagrante tegenstrijdigheden betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas, die doen besluiten tot het ongeloofwaardig bevinden van dit relaas, tracht te verschonen door te wijzen op haar medische en psychische toestand als gevolg van haar drugsverslaving en hiertoe als bijlage bij het verzoekschrift een attest voegt van de Free Clinic vzw., Medisch Sociaal Opvang Centrum (MSOC) te Antwerpen, waarin wordt gesteld dat verzoekende partij sedert januari 2015 er medisch en psychisch wordt begeleid en er wordt gecontroleerd op de inname substitutie, stelt de Raad vast dat uit dit attest niet blijkt dat het cognitieve geheugen van verzoekende partij dermate is aangetast dat zij in de onmogelijkheid verkeert een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. De vastgestelde tegenstrijdigheden blijven dan ook onverminderd overeind en ondermijnen op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van het beweerde asielrelaas.

2.2.3. Betreffende de door verzoekende partij aangehaalde schending van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of reeds ernstige schade onderging een aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Verzoekende partij verwijst dienaangaande naar haar valse beschuldigingen, harde detentie en mishandelingen en stelt dat er volgens mensenrechtenorganisaties binnen de gevangenis, zelfs in de

nieuwe Gldani gevangenis, nog steeds mishandeling voorkomt. Als voorbeeld haalt verzoekende partij het beëindigen in maart 2006 van een opstand in de Tbilisi gevangenis nr 5 door speciale troepen aan waarbij 7 doden en 24 gewonden vielen. Verzoekende partij benadrukt dat voor de toepassing van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet een omkering van de bewijslast geldt.

De Raad oordeelt evenwel dat verwerende partij op correcte wijze de omkering van de bewijslast heeft toegepast. Immers motiveert verwerende partij op uitvoerige wijze en onder verwijzing naar informatie toegevoegd aan het administratief dossier (stuk 15) dat door de parlaments- en presidentsverkiezingen van respectievelijk 2012 en 2013 de politieke situatie in Georgië drastisch is gewijzigd met duidelijk oog voor de mensenrechten. De politieke omwenteling impliceerde eveneens een drastische hervorming van de rechters, het parket, de politie en de directie van de gevangenissen en bood de mogelijkheid tot het indienen van klachten – wat *de facto* resulteerde in duizenden klachten – tegen mistoestanden uit het verleden. Tevens wordt gemotiveerd op basis van de aangereikte informatie dat ook de organisatie Georgian Young Lawyers' Association (GYLA) aangeeft dat er heden geen reden is om aan te nemen dat een aanhanger van UNM niet op bescherming van de politie kan rekenen en er redelijke maatregelen werden genomen om fysiek geweld tegen dergelijke aanhangers te voorkomen en eventueel te bestraffen. Voor wat betreft de verwijzing van verzoekende partij naar het standpunt van de mensenrechtenorganisaties stelt de Raad vast dat dit een blote bewering betreft daar deze niet is onderbouwd met enige objectieve informatie. Ook het voorbeeld van de bestorming van de gevangenis in Tbilisi in maart 2006 is irrelevant gezien de omwentelingen van 2012 en 2013.

Om deze reden kan verzoekende partij zich dan ook niet dienstig op de schending van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet beroepen.

2.2.4.1. Verzoekende partij meent dat onmogelijk kan worden geoordeeld dat zij mist probeert te spuiten over de omstandigheden van haar veroordeling tot anderhalf jaar gevangenisstraf in 2006 daar zij zelf het desbetreffende vonnis heeft neergelegd. Verder is het niet onlogisch om de juridische termen diefstal en heling door elkaar te halen en ook een begrip als burgerlijke partijstelling is zeer juridisch, aldus verzoekende partij.

2.2.4.2. De Raad oordeelt evenwel dat het louter bijbrengen van een document ter ondersteuning van een voorgehouden gebeurtenis niet vermag de tijdens het gehoor gegeven andersluidende omschrijving van diezelfde gebeurtenis te wissen. Strijdigheden tussen wat mondeling werd voorgehouden en de inhoud van een document, dat dit gebeuren zou moeten bevestigen, is wel degelijk mogelijk en haalt de geloofwaardigheid van dit gebeuren op fundamentele wijze onderuit. Het voorleggen van een document maakt de mondelinge verklaring desbetreffend niet onbestaande waardoor een vergelijking van beiden kan bijdragen tot een correcte inschatting van de beweerde vrees voor vervolging of van het bestaan van een reëel risico op ernstige schade. Dat verzoekende partij de feiten anders verwoordt dan weergegeven in het vonnis bevestigt verder het ongeloofwaardig karakter van haar asielrelaas.

Daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij niet vertrouwd zou zijn met voormelde "juridische begrippen" wijst de Raad erop dat de term diefstal ook buiten de juridische sfeer een algemeen maatschappelijk gebruikt woord is waardoor van verzoekende partij mag worden aangenomen minstens te begrijpen dat zij voor de diefstal zelf niet werd veroordeeld. Bovendien is in de vertaling van het vonnis duidelijk te lezen dat de afwijzing van de beschuldiging van diefstal duidelijk berust op een gebrek aan bewijzen en er enkel van vermoedens van het slachtoffer werd uitgegaan. Door de Raad kan niet worden ingezien dat verzoekende partij deze dagdagelijkse woorden niet begrijpt en een andere versie voorhoudt met het slachtoffer L. in een andere rol. Het vonnis omschrijft eveneens in niet juridisch jargon dat verzoekende partij werd veroordeeld voor het bewust verkopen van goederen die op illegale wijze waren verkregen (administratief dossier, stuk 15, deel 7). Door de Raad kan dan ook niet worden ingezien waarom verzoekende partij de inhoud van dit vonnis niet correct zou hebben kunnen begrijpen.

2.2.5. Aangaande de opmerking van verzoekende partij dat zij door het nieuwe regime in Georgië driemaal werd aangehouden en derhalve nog steeds een vrees koestert ten aanzien van dit regime wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

De bemerking van verzoekende partij dat *"het regeringsapparaat niet volledig veranderd is in de zin dat tegenpartij het laat uitschijnen"* betreft eveneens een blote bewering daar verzoekende partij geen andersluidende informatie bijbrengt waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich desbetreffend steunt niet correct is.

2.2.6. Het verweer van verzoekende partij ter verschoning van de door verwerende partij vastgestelde uiteenlopende verklaringen aangaande de problemen die zij en haar moeder hebben gekend onder het huidige nieuwe regime, in het bijzonder dat zij voor het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken contact heeft gehad met een vriendin die haar verzocht over de problemen van haar moeder niets te vermelden daar zij vreesde dat informatie vanuit België zou lekken en de moeder van verzoekende partij dan zeker vermoord zou worden, kan door de Raad niet worden aangenomen. Immers kan niet worden ingezien hoe een verzoek voorafgaand aan het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken om niets mede te delen in België over de problemen van haar moeder resulteert in het wel mededelen van de problemen van haar moeder bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het naderhand ontkennen bij het gehoor op het Commissariaat-generaal ook maar iets af te weten van mogelijke problemen van haar moeder. Voormeld verweer is volstrekt ongerijmd aan de verklaringen afgelegd tijdens de asielverhoren. Desbetreffende flagrante tegenspraak betreffende een wezenlijk element van het voorgehouden asielrelaas blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.7. Waar verzoekende partij ten slotte nog oppert over een DVD te beschikken met daarop een radiofragment waarin onder vermelding van haar naam wordt gesproken over de moordpoging op haar door haar verzaamd met stenen te laten verdrinken in een meer, en deze nog te zullen neerleggen, stelt de Raad vast dat deze DVD noch na het verzoekschrift werd bijgebracht, noch ter terechtzitting werd neergelegd.

2.2.8. Uit wat voorafgaat, dient te worden besloten dat aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas niet het minste geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.9. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT